

РЕШЕНИЕ

№ 6159

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в закрито заседание на пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

като разглежда докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20231110123757 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 250 ГПК

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба от ... Р. И. С. срещу етажните собственици при Етажна собственост с адрес:, представлявани от Б. С.. Предявен и приет за разглеждане е иск за отмяна на решението по т.1.9 и на решението по т.3.1 на Общото събрание на Етажна собственост, находяща се в, приети на 30.03.2023 г.

С Решение № 18590/12.11.2023 г. съдът е отменил по иска с правно основание чл. 40, ал. 1 ЗУЕС, предявен от Р. И. С., ЕГН ***** срещу етажните собственици на сграда, находяща се в, решенията на общото събрание на етажните собственици, взети на 30.03.2023 г. по т. 1.9 и по т. 3.1 от протокола от същата дата. На осн. чл. 78, ал. 1 ГПК етажните собственици на сграда, находяща се в, са осъдени да заплатят на Р. И. С., ЕГН ***** сумата от **80 лева** разноски в по делото.

Срещу решението не са депозирани въззивни жалби страните.

Ищецът Р. И. С. е депозирал молба с вх. № 5898/09.01.2024 г., с която е направил искане за допълване на постановеното решение, като съдът обяви и нищожността на атакуваните решение на общото събрание на етажните собственици. От ищеца са постъпили две допълнителни молба с допълнителни аргументи към искането за допълване с вх. № 73151/05.03.2024 г. и вх. № 79861/11.03.2024 г. Първоначално подадената от ищеца молба за допълване е постъпила в едномесечния срок от връчване на решението, предвиден в чл. 250, ал. 1 ГПК. Допълнително подадените молба с вх. № 73151/05.03.2024 г. и вх. № 79861/11.03.2024 г. обаче са постъпили извън преклузивния срок, поради което развитите в тях аргументи не следва да се вземат предвид.

В срок са постъпили и три отговора на трите отделни молби от ответниците. Същите развиват съображения за неоснователност на искането за допълване. Сочат, че е недопустимо развиването на нови съображения след изтичането на срока по чл. 250, ал. 1 ГПК.

Съдът, като съобрази изложеното, намира:

Допълване на постановеното решение се налага тогава, когато същото не обхваща целия спорен предмет, т.е. когато съдът не се е произнесъл по цялото спорно право; по

един от съединените иски или по други искания, които са свързани с главния предмет на делото /напр. присъждането на плодове, съдебни разноски или на законна лихва – *Решение № 95/11.04.2011 г. по гр. д. №1625/2009 г. на I г.о.; Опр. № 331/31.05.2010 г. по ч. гр. д. № 474/2009 г. на IV г.о.* Налага се извод, че на допълване подлежи диспозитивът, който обективира волята на съда, а не мотивите на съдебния акт - *Решение № 53/21.02.2012 г., по гр. д. № 546/2011 г., на IV г.о., постановено по реда на чл. 290 ГПК.*

Една от абсолютните положителни предпоставки, за да бъде уважено искането за допълване на съдебния акт, е съдът да е пропуснал да се произнесе по направеното искане за прогласяване нищожността на решенията на общото събрание на етажните собственици, като единствено е отменил същите.

Искането за допълване на съдебното решение е неоснователно. В мотивната част на съдебното решение съдът е изложил подробни мотиви относно искането на ищеца за обявяване недействителността на решенията. Следва да се посочи, че съдът не е приел за съвместно разглеждане иск за прогласяване недействителността на решенията, като аргументите за това са посочени в съдебното решение, а именно: ЗС и ЗУЕС не уреждат специални основания за нищожност на решенията на общото събрание на етажната собственост. Решенията на общото събрание на етажната собственост са правни актове на общност от лица, които не са персонифицирани, за които не се прилагат правилата за недействителност по ЗЗД. Уредени са специални правила за вземането на тези решения и начина на отмяната им, които изключват общите правила за недействителност на сделките, като в посочения смисъл е *Решение № 39 от 19.02.2013 г. на ВКС по гр. д. № 657/2012 г., I г. о., ГК*. Ограничението на срока за съдебен контрол кореспондира на това, че и изпълнението на решенията е свързано със срок - чл. 38 ЗУЕС. Уредена е специална процедура за изготвяне и оспорване съдържанието на протокола и за уведомяване на собствениците и обитателите за взетите решения. Определянето на срок за иска по чл. 40 ЗУЕС е съобразен и с това, че тези решения засягат широк кръг лица и отношения, включително и с трети лица, което изисква сигурност, налага се бързина, включително и при изпълнение на решенията. Неспазването на различни правила от предвидените за свикване и провеждане на общото събрание и за вземане на решенията не е равностойно, но законът не определя кои пороци водят до нищожност и кои до незаконосъобразност, като е оставил тази преценка на съда в рамките на съдебното производство. Затова извън определения от закона срок не може да се иска отмяна нито на нищожните, нито на незаконосъобразните решения. Тук е неприложим принципа, че нищожност може да се установява без срок /в този смисъл е напр. *Решение № 39 от 19.02.2013 г. на ВКС по гр. д. № 657/2012 г., I г. о., ГК*/. Доколкото искът е предявен в предвидения в закона срок по чл. 40, ал. 2 ЗУЕС, то съдът е разгледал и се е произнесъл по същество по предявения иск за отмяна на атакуваните решения според специалните правила, уредени в ЗУЕС за тяхната отмяна.

Искането за допълване се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането по чл. 250 ГПК на Р. И. С., ЕГН *****, обективизирано в молба с вх. № 5898/09.01.2024 г. за допълване на Решение 18590/12.11.2023 г. по гр. дело № 23757/2023 г. по описа на СРС.

На осн. чл. 250, ал. 3 ГПК решението подлежи на обжалване пред Софийски

градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____